

ವೈದ್ಯೋ ನಾರಾಯಣೋ ಹರೀ

ಶರೀರೇ ಜರ್ಜರೀ ಭೂತ ವ್ಯಾಧಿಗ್ರಹಿಸ್ತೆ ಕಳೇಬರೇ
ಜಿಪಡಂ ಜಾನ್ವೇ ತೋಯಂ ವೈದ್ಯೋನಾರಾಯಣೋ ಹರೀ॥
(ಶರೀರವು ವ್ಯಾಧಿಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾಗಿ ತೊಂದರೆಗೀಡಾಗಿದ್ದಾಗ ಜಿಪಡವು
ಗಂಗಾನದಿಯಂತೆ ಪವಿತ್ರ ಹಾಗೂ ವೈದ್ಯನೇ ನಾರಾಯಣನಾಗುತ್ತಾನೆ)

ಮನುಕುಲದ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಹಳತೊಟ್ಟಿ ಕಟೆಬಿಡ್ಡನಾಗಿ ನಿಂತ ವೈದ್ಯನ
ಸಥ್ರಿನ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಮೇಲಿನ
ಹೇಳಿಕೆಯೇ ಸಾಕ್ಷಿ.

ವೈದ್ಯಿಯ ಸದ್ಯಧತೆ ಅವನ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ.
ಆರೋಗ್ಯವಂತ ಮನುಷ್ಯ ಅವನ ಯಾವ ಗುರಿಯನ್ನಾದರೂ ಸುಲಭವಾಗಿ
ತಲುಪಬಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ “ಆರೋಗ್ಯವೇ ಭಾಗ್ಯ” ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆ
ಇದೆ.

ಈ ಭಾಗ್ಯ ಪಡೆಯಲು ಮನುಷ್ಯ ನಿರೋಗಿಯಾಗುವುದು ಹೇಗೆ?

ಖಾಯಿಲೆ ಬರದಂತೆ ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು
ಹಾಗೂ ರೋಗ ನಿರೋಧಕ ಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಪಡೆಯಬೇಕು,
ಬಂದಿರುವ ರೋಗವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಿಹಾರ
ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅವೇರೋನೇಸ್ ಬೆಳಿಸಿಕೊಂಡರೆ ರೋಗ
ಬರುವುದನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ರೋಗ ಬಂದರೆ,
ಅಪಘಾತವಾದರೆ, ಮಾನಸಿಕ ಆಘಾತವಾದರೆ ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯನ ಹೋರೆ ಹೋಗೆಬೇಕಲ್ಲವೇ?

ಮಾನವನ ಜೀವದಾತನಾದ ಮನುಷ್ಯರೂಪಿ ದೈವದ ಹೋರೆ
ಹೋದರೆ ಆಪಣ್ಣಾಂಧವನಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬಲ್ಲ ದೈವನೇ ವೈದ್ಯನೆಂದು
ಮೇಲೆ ಉದ್ಧರಿಸಿದ ಹೇಳುತ್ತಿರು.

ಕಲೆ, ವಿಜ್ಞಾನ, ವೈದ್ಯಕೀಯ, ಸಂಗೀತ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಈ ರೀತಿ ಬಹುಮುಖಿ
ಕೇತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ಪಿತಜ್ಞಕ್ಕೆ ಭಾರತೀಯರ ಹೊಡುಗೆ ಅವಾರ.

1500 ಬಿ ಸಿ ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸುತ್ತುತನನ್ನು “ಶಸಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಪಿತಾಮಹ”
ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈತ ಸುತ್ತುತ ಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ವಾಘಭಟ್ಟ
ಮಹಿಳಾ ವೈದ್ಯ ಡಾ॥ ರಾಜಾ ಇವರುಗಳು ತಮ್ಮ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ನವಯಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ವಿವಿಧ ವಿವರಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಂಡಿತ್ತ ಪಡೆದ
ವೈದ್ಯರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ವೈದ್ಯೋಗ ತಜ್ಜ್ಞ ಡಾ. ಸಿ.ಎನ್ ಮಂಜನಾಥ,
ಡಾ॥ ದೇವಿತೆಟ್ಟಿ, ಮಾತರಕೋಶ ತಜ್ಜ್ಞ ಡಾ॥ ಕೆ.ಎನ್ ಶ್ರೀಧರ್ ಇನ್ನೂ
ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಗ್ರೀಕ್ ಫಿಸಿಷಿಯನ್ ಹಿಪ್ಪೋಕ್ರಾಟಸ್ (460–370ಬಿಸಿ) ಎನ್ನುವ
ವೈದ್ಯನು ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಅನುಸೂಚಿಯಾಗುವ ಪ್ರಮಾಣ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು

ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಿ
ನಿವೃತ್ತ ಉಪಪ್ರಾಂತ್ಯವಾಲರು
ಬಸವನಗೂಡ, ಬೆಂಗಳೂರು

ರಚಿಸಿ “ಆಧರ್ ಆಫ್ ಡಾಕ್ಟರ್ಸ್ ಟಿಫ್” ಎನ್ನುವ ಹೆಗ್ಗೆ ಕೆ
ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ.

ವೈದ್ಯರು ಅನಾದಿಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿ
ಸಮಾಜದ ಪುರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರಾಗಿದ್ದಾರು. ರೋಗ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿ
ತಪ್ಪಿದರೆ ಸಮಾಜ ಅವನನ್ನು ದಂಡಿಸುತ್ತಲೂ ಇತ್ತು.

ದ್ವೇಪತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದ ಈ ಮಹಾನುಭಾವರನ್ನು ಸಮಾಜವು
ಸರ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೇ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಜುಲೈ 1
ರಂದು ‘ಡಾಕ್ಟರ್ಸ್ ಡೇ’ ಎಂದು ಇಡೀ ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಹಬ್ಬವಾಗಿ
ಆಚರಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೂತನ ಡಾಕ್ಟರ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿನಂತಿ

ಹಿಂದಿನ ವೈದ್ಯ ರೋಗಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವಪೆಂದು ಭಾವಿಸಿ
ಯಾವುದೇ ಅಪ್ಪೆಕ್ಕೆಯಿಲ್ಲದೇ ರೋಗಿಗಳ ಮನೆಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಆರೋಗ್ಯ
ತಪಾಸಣೆ ನೀಡಿ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿಚಾರಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಸ್ತುತ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರೀ ‘ಕಾಂಚನ ಮಂಯಂ ಜಗತ್’ ಆಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ
ಆಸ್ತ್ರೇಲಿಯಾಗಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್ಸ್‌ಗಳಿಗಾಗಲಿ ರೋಗಿಯ ತಪಾಸಣೆಗಿಂತ
ಅವನಿಂದ ವಸೂಲಾಗುವ ಹಣವೇ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ (ಈ
ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಎಲ್ಲ ವೈದ್ಯರೂ, ಅಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾಗಲ್ಲಿ ಒಳಪಡುವುದಿಲ್ಲ)

ಡಾಕ್ಟರಾದರೂ ತಾವು ವೈತೀ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ
ಅನುಗ್ರಾಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ದುಡ್ಡ
ವಿಂಡಿತಬೇಕು. ಆದರೆ ಬರೀ ದುಡ್ಡಾಗಿ ಬದುಕಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಅಂಶವನ್ನು
ಪರಿಗೆಂಸಿದರೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ವೃತ್ತಿಗೆ ತೋಭ ತರುತ್ತದೆ.

“Health is like money, we never have a true idea
of its values until we lose it” - Josh Billings.

ಶರೀರವೆಂಬ ಈ ಮಾರ್ದೊಟಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯನೇ ತೊಟಗಾರ, ಡಾಕ್ಟರ್
ಎಂಬ ಗೊಬ್ಬರದ ಮೂಲಕ ಆರೋಗ್ಯವೆಂಬ ಸುಂದರ ಪ್ರಷ್ಪವನ್ನು
ಬೆಳೆಸಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಕಂಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಮಾಡೋಣ.

ಈ ದಿನದ ಅಂಗವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಗ್ರೇಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್ ಅಥವಾ
ಕಾರ್ಡ್, ಹಾಗುಜ್, ಇ-massage ಗಳ ಮೂಲಕ ವೈದ್ಯರಿಗೆ
ಶುಭಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನೀಡಬಹುದಲ್ಲವೇ? ●

ಗುರು ಘರಣೆಯೇ : ಮಹತ್ವ ಏಕೆ?

‘ಗುರು’ ಕೇವಲ

ಎರಡು ಅಕ್ಷರದ ಪದ.

ಆದರೆ ತುಂಬ ಮಹತ್ವ ಮಾರ್ಣಿವಾದ ಅಥವಾ ವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ‘ಗು’

ಕಾರಾಶಾಂಧಕಾರಾಸು; ‘ರು’ಕಾರಃ ತನ್ನರೋಧಕರ್ಮ. ಅಂದರೆ ಗುರುವು ಶಿಷ್ಯನ ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ಹೋಗಳಾಡಿ ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ.

ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ನಿಜವಾದ ಗುರು ಯಾರು ಎಂದು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. “ಅಧಿಗತತ್ಪತ್ವಃ, ಶಿಷ್ಯಿತಾಯ ಉದ್ದತಃ ಸತತಮಾ”. ಎಂದರೆ “ತತ್ಪಜ್ಞಾನವನ್ನು ಜೀನಾಗ್ನಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಶಿಷ್ಯರ ಹಿತಕ್ಕಿಗೆಯೇ ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡವನು ಗುರು”. ‘ರೋಗಮಾತ್ರಂ ಕಲಿಸಿದಾತರಂ ಗುರು’ ಎಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ತಿದ್ದಿ ತೀಡಿ, ಜ್ಞಾನ ಶಲಾಕೆಯ ಮೂಲಕ ಅವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸಿ, ಪ್ರತಿಭಾವಂತನನಾಗ್ನಿ ಮಾಡಿ, ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಶೀಲವಂತ, ಜ್ಞಾನವಂತ, ಬಹಳಪರೋಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಡುವ ಮಹತ್ವರಾದ ಜಾವಾಬ್ದಾರಿ ಗುರುವಿನದು. ಆದರ್ಥಿಂದಲೇ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಗುರುವಿಗೆ ಸಮಾನವಾದದ್ದು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಗುರು ಕರುತ್ತೆ ಅಪಾರವಾದುದು. ಮನುಷ್ಯ ದೇವ ಮಣಿ, ಹಿತ್ಯ ಮಣಿ, ಗುರು ಮಣಿ - ಹೀಗೆ ಮೂರು ಮಣಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಮೂರು ಮಣಿಗಳನ್ನು ಶೀರಿಸುವುದು ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ವಿಕರ್ಮೇವಾಕ್ಷರಂ ಯಹ್ನಿಂದ ಗುರು: ಶಿಷ್ಯಂ ಪ್ರಬ್ರಹ್ಮಯೇತಾ

ಷಟ್ಫಿವಾಯಂ ನಾಸ್ತಿ ತಡಷ್ಟಂ ಯದ್ವತ್ತಾ ಚಾನ್ಯಾಂಶಿ ಭವೇತಾ

ಈ ಉಕ್ತಯು “ಗುರುವು ಒಂದೇ ಒಂದು ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದರೂ ಅಂತಹ ಗುರುವಿನಿಂದ ಮಣಿ ಮುಕ್ತನಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಹೊಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಗುರುದ್ವಿಷ್ಟೆ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಗುರುವಿನ ಸ್ಥಾನದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತೀಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಭೀಷಣಾಚಾರ್ಯರ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುವು ತಂದೆ - ತಾಯಿಗಳಿಗಂತ ಶೀಷ್ಯರು. “ಗುರುವಿನ ಗುಲಾಮನಾಗುವತನಕ ದೊರೆಯದಣ್ಣ ಮುಕ್ತಿ” ಎಂದರು ದಾಸವರೇಣ್ಯ ಮರಂದರದಾಸರು. ಸರ್ವಜ್ಞ ಕವಿ “ ಗುರುವಿಂದ ಬಂಧುಗಳು, ಗುರುವಿಂದ ದ್ಯುವಾಗಳು, ಗುರುವಿಂದಲಿಮುದು ಮಣ್ಣವರು, ಜಗತ್ತಿಲ್ಲ ಗುರುವಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಸರ್ವಜ್ಞ” ಎಂದು ಸಾರಿದ. ನಮ್ಮೆ ಬಿಂದುಕನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಗುರುಗಳನ್ನು “ಗುರುಬ್ರಹ್ಮ, ಗುರುವಿಷಣ್ಣ, ಗುರುದೇವಾಪ್ಯೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ, ಗುರುಸ್ಥಾಪತ್ತರಭ್ರಹ್ಮ, ತಸ್ಮೈಶ್ರಿ ಗುರವೇನಮಃ” ಎಂದು ಗೌರವಿಸಿ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಶ್ರಿಮೂರ್ತಿ ದೇವತೆಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನೂರಾರು ಗುರುಗಳು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅವಿಸ್ತರಣೀಯ ಕಾಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಮೊದಲ ಗುರು ಈಶ್ವರ. ಮಹಾರ್ಜ ವೇದವ್ಯಾಸರು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಶ್ರೀಷ್ಟಿ ಗುರುಗಳನ್ನುವುದು ಸರ್ವವಿದಿತ. ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞನಿಗಳು ಆದ ವ್ಯಾಸರು ಮಹಾರ್ಜ ಪರಾಶರರು ಹಾಗೂ ಸತ್ಯವರ್ತಿ ದೇವತೆಯವರ ಸುಪುತ್ರರು. ವ್ಯಾಸರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞನಿಯಾದವರು. ಸ್ವತ:

■ ಶ್ವೇತಾದ್ವಿ
ನಿವೃತ್ತ ಮುಖ್ಯಶಿಕ್ಷಕರು

ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಉಗಮಿಸಿ, ಅಪಾರುಷೇಂದುವೆನಿಸಿದ ಅಪಾರ ಜ್ಞಾನರಾಶಿಯನ್ನು “ಮುಕ್, ಯಜುರ್, ಸಾಮ, ಅಥವ” ಎಂದು ನಾಲ್ಕು”ವೇದ” (ಭಾಗ)ಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಿದ ಮಹಾಜ್ಞನಿ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ವೇದಗಳನ್ನು “ಸಂಹಿತ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಅರಣ್ಯಕ” ಎಂದು ಮೂರುಭಾಗ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಹೊನೆಯದಾದ ‘ಅರಣ್ಯಕ’ದಲ್ಲಿ ವೇದಗಳ ಸಾರವಾದ ‘ಉಪನಿಷತ್ತು’ ಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ವ್ಯಾಸರು ವೇದವ್ಯಾಸರಾದರು.

ವೇದ, ವೇದಾಂತಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ನಿಲುಕಲಾರದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ ವೇದವ್ಯಾಸರು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕನ್ನು ತಿಳಿಸಲೆಂದು 18 ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಮಹಾಭಾರತ. ಭಾಗವತವನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಭಾಗವತ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಂಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಜೀವನೋದ್ದೇಶ, ಬದುಕಬೇಕಾದ ಮಾರ್ಗ, ಬಾಳಿನ ಅಂತಿಮ ಗುರಿಗಳ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರು. ವ್ಯಾಸರು ಮುಟ್ಟಿದ ಜ್ಞಾನರಾಶಿ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ‘ವ್ಯಾಸೋಽಜ್ಞಿಷ್ಟಂ ಜಗತ್ ಸರ್ವಂ’ ಎಂಬ ವರ್ಣಾತ್ಮಕ ಪ್ರಕಲ್ಪಿತವಾಗಿರುವುದು. ಇಂತಹ ಜ್ಞಾನವೀಶಿರ ವೇದವ್ಯಾಸರನ್ನು ಸ್ತರಿಸಿ, ಅವರ ಆದೇಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ಪ್ರಮುಖ ಮಾಡುವುದು ಶಿಕ್ಷಣವೀಯನ್ನು ಸ್ವಿಕರಿಸಿರುವ ಎಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಕರ ಕರ್ತವ್ಯವೇ ಸರಿ. ಆದರೆ ಈ ‘ಗುರುವಂದನೆಗೆ ಸೂಕ್ತದಿನ ಯಾವುದು?

ಜ್ಞಾನರಾಶಿಗಳೂ, ಶ್ರೀಷ್ಟಗುರುಗಳೂ ಆದ ಮಹಾರ್ಜ ವೇದವ್ಯಾಸರು ಜನಿಸಿದ್ದ ಆಷಾಧ ಮಾಸದ ಮುಕ್ತಿಯಿಂದು. ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ವ್ಯಾಸರು ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳ ರಚನೆಯನ್ನು ಮೊಳಗೊಳಿಸಿದುದು ಆಷಾಧದ ಮುಕ್ತಿಯಿಂದ ಎಂಬ ಉಲ್ಲೇಖವೂ ಇದೆ. ಭಾರತ ಕಂಡ ಮತ್ತೊಂಬ ಶೇಷಜ್ಞನಿಗೆ ಗೌತಮ ಬುದ್ಧ. ಬುದ್ಧ ತನ್ನ ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕನ್ನು ಮೊದಲಿಗೆ ತನ್ನ ಬಿವರು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದುದೂ ಆಷಾಧದ ಮುಕ್ತಿಯಿಂದೇ. ಈ ಮುಕ್ತಿಯೇ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾದ ತಿರಗಳು. ಗುರು ಸದಾ ಅಧ್ಯಯನ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮನಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದ ಸ್ವಷ್ಟಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ನೀಡಲು ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ತ ಕಾಲ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶೇಷತೆಗಳಿಂದ ಆಷಾಧ ಶಾಧ್ಯ ಪೌರೀಷ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ಶತ ಶತ ಶತ ವರಾನಿಗಳಿಂದ ಲಾಜು ಗುರುಮಾರ್ಣಿಮೆಯೂಗಾಗಿ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಜನಮನದಿಂದ ಕಳ್ಳಿರೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದುದು ವಿಪರ್ಯಾಸವೇ ಸರಿ. ಈಗ ಮತ್ತೆ ಗುರುಮಾರ್ಣಿಮೆಯ ಬಗೆ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ಮೂಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆಷಾಧದ ಮುಕ್ತಿಯಿಂದು ವೇದವ್ಯಾಸರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲ ಗುರುಗಳನ್ನು ಸ್ತರಿಸಿ, ವಂದಿಸುವ “ಗುರುವಂದನೆ”ಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗಬೇಕಾದುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯ ಈ ವರ್ಷ ಗುರು ಪೌರೀಷಮೆ ಜುಲೈ 27ರಂದು. ಅಂದು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ದಿವ್ಯ ಗುರುಪರಂಪರೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲ ಗುರುವರೇಣ್ಯರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಗುರುವಂದನೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತ.

ಶ್ರೇಕ್ಷಣೀಕ ಆಕ್ರಮಣ

Academic Terrorism

ಭಾರತ ಪರಕೀಯರ ಆಕ್ರಮಣವನ್ನು ಸಹಿಸಿ ಸಹಿಸಿ ಸಾಕಾಗಿದೆ. ವ್ಯಾಪಾರದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆಕ್ರಮಣ, ಆಡಳಿತದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆಕ್ರಮಣ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆಕ್ರಮಣ, ಹೀಗೆ ಪರಕೀಯರು ಭಾರತದ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣಗಳ ಸರವಾಲೆಯನ್ನೇ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪೀಠಿಗೆಯಿಂದ ಪೀಠಿಗೆ ಈ ನೆಲದ ಮೂಲಭೂತ ಆಜಾರ್-ವಿಚಾರ, ನಂಬಿಕೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಕಲೆ, ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಎಲ್ಲವೂ ತನ್ನ ಸ್ಥರೂಪವನ್ನು ಕೆಳೆದುಕೊಂಡು ಕೃತವಾಗಿವೆ. ಇದ್ದಲ್ಕೂ ಕಾರಣ ಈ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಪರಕೀಯರ ಆಕ್ರಮಣ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಪ್ರಫೂಲ್ಖಿಕರಿಸಲು ಕ್ಯಾಂಪೋಡಿಸಿ ನಿಂತಿರುವ ನಮ್ಮ ವಿದೇಶಿ ಅತಂಕಕಾರಿ ಶಕ್ತಿಗಳು. ಒಂದು ಕಡೆ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಕ್ರಮಣವಾದರೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಆಕ್ರಮಣ. ಈ ವರದು ಪ್ರಮುಖ ಮತೀಯ ಆಕ್ರಮಣದಿಂದ ಮೂಲಭೂತ ಭಾರತೀಯ ಹಿಂದು ಪರಂಪರೆ ನಲ್ಲಿಗಿರುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರೆದರೆ ಭಾರತೀಯರಾದ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಯುವ ಪೀಠಿಗೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದ ವೈಭವವಾಗಲಿ ಶೈವಾಸ್ತವೀಯಗಳಿ, ಉದಾತ್ತ ವೈಚಾರಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಲಿ, ವಿಶ್ವದ ಅಳಿವ್ಯಾದಿಗೆ ಭಾರತೀಯರು ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಲಿ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಚಾರಗಳು ತಿಳಿಯದೇ ಹೋಗುವ ಅಪಾಯವಿದೆ.

ಬ್ರಿಟಿಷ ಶಿಕ್ಷಣ ತಪ್ಪಿಲಾರ್ಡ್ ಮೇಕಾಲೆ ಭಾರತದ ವೈಭವ, ಸಮುದ್ರಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಾಂಧವ್ಯ ಇವುಗಳು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಭಾರತವನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ತೆಕ್ಕಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಭಾರತವನ್ನು ಒಡೆಯೆಬೇಕಾದರೆ ಇರುವ ಒಂದೇ ಅಸ್ತೀ ಶಿಕ್ಷಣ. ಅದರ ಹದವನ್ನು ಕಡೆಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಈ ದೇಶವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂಬ ವರದಿಯನ್ನು ನೀಡಿದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಭಾರತ ತನ್ನ ಗುರುತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಷ್ಠಿಯೆಂಬಿ, ಇಂದಿನ ಕ್ಲಾಸ್ ರೂಪ್ ಮಾಡರಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ ವೈವಸ್ತೇರ್ಯಾನ್ನು ಜಾರಿವಾಡ ಲಾಯಿತು. ವೋಡಲಿಗೆ ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೇರಲಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಪರಕೀಯ ಲೆಕ್ಕಾಖರಗಳ ನಡುವೆ ಮಾತ್ರಭಾಷೆಯ ಭಾವನೆಗಳು, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಸೋರಗಬೇಕಾಯಿತು.

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಶೈವಾಸ್ತವೀಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಬದಲು ವಿದೇಶಿಯರ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು, ಅಲ್ಲಿನ ಶೈವಾಸ್ತವೀಯನ್ನು, ಅಲ್ಲಿನ ಕಾವ್ಯ-ನಾಟಕಗಳನ್ನು, ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಮೇಧಾವಿತನದ ಪರಿಚಯ, ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಭಾರತದ ಬಡಕನದ ವೈಭವೀಕರಣ, ದಾಸ್ಯದ ಪರಿಚಯ ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು

ಎಂಬೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಯುವ ಪೀಠಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಬರುವ ಬದಲು ಹೇಳಿಗೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಅಲೊಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಬರಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು, ವೇಷಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಿ ಅನುಕರಣೆ ಶುರುವಾಯಿತು, ದೇಶೀಯ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವ ಮನೋಭಾವ ಹಣ್ಣುಹಾಕುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಶುರುವಾಯಿತು, ವಿದೇಶಿ ಇಶಾರಾಮಿ ಜೀವನದ ಕಡೆ ಯುವ ಮನಸ್ಸಿಗಳು ಹೊರಳುವಂತಾಯಿತು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಎಂಬ ಭಾವದಿಂದ ನಾನು ಎಂಬ Self-Centered ನಂತಹ ಸಂಕುಚಿತ ಜಿಂತನೆಗೆ ಒಂದು ತಲುಪಿದೆವು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆದ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದ ಅದ ಪರಿಣಾಮಗಳು. ಬದುಕು ದುಡ್ಡ ಮಾಡಲು ಹಾಗೂ ಜೀವನ ಮಜಾ ಮಾಡಲು ಎಂಬ ಧೋರಣೆಗೆ ಭಾರತೀಯರ ಮಾನಸಿಕತೆ ಒಂದು ನಿಲ್ಲಬಂತಾಯಿತು.

ಇದನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಮುಂದುವರೆಸಿದೆವು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಪೋಧ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಿ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳನ್ನು ಪರ್ಯಾಪ್ತಸ್ಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಪುರುಷರು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆತಾಯಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ದೇಶದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ತಿರುಸಿದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಓದುವ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮಿಂದಲೇ ಆಯ್ದುಯಾದ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಮಾಡತೊಡಗಿದೆವು. ಕನಾರ್ಕಟಕದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆತಾಯಾಗಿ ಆಗತೊಡಗಿತು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಿಯರು ಭಾರತೀಯರ ಮೇಲೆ, ದೇಶಿಯ ಪರಂಪರೆಗೆ ಮಾಡಿದ ಆಫಾತ, ಆಕ್ರಮ ದಾಳಿ, ದೇಶಿಯ ರಾಜರುಗಳ ನಡುವೆ ತಂದೊಳಿದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಮಾಡಿದ ಬಲಾತ್ಮಾರ ಮತಾರ್ತರದ,

ಶಲ್ಲಿನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ದೋಷಿಸಿದ ಸತ್ಯ ಕಢೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸಹ ತಿಳಿಸಿದ್ದರೆ ಒಷ್ಣೆಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಹಾಗಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಶ್ಲಾಷ್ಟ ಇಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿದೆ. ಇದು ಹೇಳುವುದು ಮೊದಲಿಗೆ ಗುರುನಿಂದ ಶಿಷ್ಯನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಚೀನರು, ಅವರ ಹೊಡುಗೆ, ಅವರ ಪರಂಪರೆ, ಅದರಿಂದ ಅದ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಆಧಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳು, ದೇಶೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ, ಅದರ ಆಳ-ಆಗಲ ಅವುಗಳ ಅಧ್ಯಯನಮಾಡಿ ಪರಿಣಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ನಂತರ ತಾನೇ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕೆಲಿಯಬಹುದು ಎಂಬುದು. ಹಾಗಾದಾಗ ಎಳೆಯ ಮನಸ್ಸು ತನ್ನ ವಿಚಾರ, ತನ್ನ ಪ್ರಾಚೀನರ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತೀ ಪಡೆದು ಅದರಿಂದ ವಿಚಲಿತನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವನಿಗೆ ಶೈವಪೆಂದು ಅವನ ಜೀವಮಾನವಿಡೀ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಪಟ 6 ಕ್ಷೇ ➤

➤ ಮಟ 5 ರಿಂದ.....

ಆಚಾರ್ಯರ್ ತಾದಮಾದತ್ತೇ ಪಾದಂ ಶಿಷ್ಟಃ ಸ್ಥಮೇಧಯಾ ।
ಕಾಲೇನ ಪಾದಮಾದತ್ತೇ ಪಾದಂ ಸ ಬ್ರಹ್ಮಜಾರಿಭಿಃ ॥

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುವಿಚಾರವನ್ನು ಮೂರನೇ ನಾಲ್ಕನೇ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅತನೇ ಕಲಿಯಬೇಕು. ಇದು ಅತನ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತರುವದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಗುರುವಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಪರಂಪರೆ ಕುರಿತು ಪ್ರಾಧಿಕ, ಪ್ರಾಥ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅದರ ಉಗಮ, ಶ್ರೀಪತಿ, ಜಾತಿಹಾಸ, ಅದರ ಒಳ-ಹೊರಗುಗಳು, ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಪತಿ ಪುರುಷರು, ರಾಜಮನೆತನ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳು, ತತ್ತ್ವ-ಸಿದಾಪಿಂತಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಕುರಿತಾಗಿ ಮೊದಲಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಪರಿಣಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ತನ್ನ ಪೂರ್ವಜರ ಇತಿಹಾಸ, ಶ್ರೀಪತಿ ಜಿಂತನೆ, ತತ್ತ್ವ-ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮಹತ್ವ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವ, ಅದನ್ನು ಮೈಗ್ನಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆಚರಿಸುವ ಮನೋಭಾವ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತಿ, ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ನೂತನ ಕೊಡುಗೆ ಕೊಡುವ ಪಟ್ಟಿದ್ದತೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರುವ ಹಾಗಬೇಕು. ನಂತರ ತಾನೇ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಬೇರೆ ವಿಚಾರಗಳ ಅಧ್ಯಯನ, ಹೊರಿಗಿನ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ಇರುವ ಭಿನ್ನತೆ ಅದರಿಂದಾಗಬಿಮುದಾದ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಹೀಗೆ ಅವನೇ ಕಲಿಯವುದು ಎರಡನೇ ಹಂತ, ಆದರೆ ಅದು ಪದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಗಬೇಕು. ಇದೇ ಮುಂದುವರೆದು ತಾನೇ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಗುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮುಂದುವರೆಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಪ್ರೈಸಿನ ಆಜಾರ-ವಿಚಾರ, ತತ್ತ್ವ-ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಜೊತೆ ಯಾವುದೇ ರಾಜಿಗೆ ಒಳಪಡದೇ ಅಧ್ಯಯನದ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳವ ಕಲಿಕಾ ಪ್ರಯೋಜಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು. ಇದು ಮೂರು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೇ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಾಥಮಿಕ-ಪ್ರೌಢ ಶಿಕ್ಷಕದ ಪರ್ಯಾಪ್ತಸ್ಕರೆಡಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಮತೀಯ (ಶ್ರೀಪತಿಯ್ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಂ) ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪಾಠಗಳು, ಅದನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪ್ರಸಕ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವುದು, ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಜನಾ ಕೆಲಸವೆಂದು ಜರ್ಜರ್ ಹೋಗಿ. ಮಸೀದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸುವುದು, ಸಮಾನತೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ವೇಷಭೂಷಣದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯಿಸೊಳಿಸುವುದು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುವುದು ಅದನ್ನು Progress thinking ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ದೇಶಿಯ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಕೆಳುಹೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು, ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರೇ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲವನ್ನು ಉಂಟಿಸುವಾಡಿ

ಅವರನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರೇ ಕವಾಗಿ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ದಿವಾಳಿಗಳನ್ನಾಗಿಸುವ ಹುನ್ನಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ 9ನೇ ತರಗತಿಯ ಸಮಾಜ ಜ್ಞಾನದ ಮೊದಲ ಪಾಠ ಶ್ರೀಸ್ತ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಂ ಮತದ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರ ಪರಿಚಯ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಚರ್ಚ್, ಮಸೀದಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುವಂತೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಮಕ್ಕಳ ಭಾವನೆಯ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲಾಟವಾಡುವ ಹುನ್ನಾರ. ಮೇಲ್ಮೈಟ್ಚ್ ಇದು ಕಲಿಕಾ ದಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳೆಯಿದು ಎಂದು ಕಂಡುಬರುವಂತೆ ಜಿತ್ರಿಸಿ, ಒಳಗೆ ನಮ್ಮ ಯುವರ್ವೇಳಿಗೆಯನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಅನಾಧರನ್ನಾಗಿಸುವ ಮೋಸದಾಟ. ಇಂತಹ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ದೇಗುಲಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪದ ಬಗ್ಗೆ, ಇರುವ ವೈಚಾರಿಕ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ Engineering ಬಗ್ಗೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಕಲಾವೈಭವ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಲಿತು ಬರಲು ಹೇಳಿವ ಪಾಠಗಳೇಕಿಲ್ಲ. ಇದರ ಕಡೆಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಏಕ ಪ್ರೇರಣೆಸ್ತಿತ್ತಿರು? ಕಾರಣ ಅದು ಜೀಕಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಅಲ್ಲಿಸಂಖ್ಯಾತ ಅನ್ಯಮತೀಯರ ವಿಚಾರಧಾರೆಗೆ ಸೇಂಪ್ರೆ ಹಾಕುವ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿವುದು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಯಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಬಹುಂಬಾಹ್ಯತ ಹಿಂದುಗಳಿಂದ ಆಯ್ದುಯಾದ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಯಾವ ಉತ್ತರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣಸಚಿವರಿಗೆ, ಪರಪ್ರಸ್ತರ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗಳಿಗೆ ಈ ದೇಶೀಯ ವಿಚಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇಲ್ಲದ ಬರಗೂರು ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪನಂಭವರು ಪರಪ್ರಸ್ತರ ರಚನಾ ಮಂಡಿಲಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಯಾವುದೇ ಭಾರತೀಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಇಂತಹ ಮಹಾನುಭಾವ ಹೀಗೆ ದೇಶೀಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪರಪ್ರಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ಹಾಗಾಗಿ ಇದು ಗಂಭೀರವಾದ ವಿಚಾರ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಇದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಚಾರದಿಂದ, ಭಾರತೀಯ ಆಜಾರ-ವಿಚಾರದಿಂದ, ತತ್ತ್ವ-ಸಿದ್ಧಾಂತದಿಂದ ದೂರಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಕ್ರೀಗಿ ಸಿಗದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿವ ಅಪಾಯವಿದೆ. ದಯವಾಡಿ ಇಂತಹ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರೇ ಆಕುಮಣಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಅಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಜೊತೆಗೆ ನಾವೇ ಆಯ್ದುಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಇಂತಹ ಅಧ್ಯಾದಾರಿ ಹಿಡಿಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ದೂರ ಸರಿಯಬೇಡಿ. ಇದನ್ನು ಕೆಲವು ಬುದ್ಧಿಜೀವಿ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಕೋಮುವಾದ ಎಂದು ಬೊಂಬಿಹೊಡಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಕೋಮುವಾದ ಬೇಕು ಹಾಗೂ ಅದು ಅನಿವಾರ್ಯ.

ಕೃಷ್ಣ : ವಿಕ್ರಮ

ಅತಿ ಕೀರಿಯ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ತೆಲಂಗಾಣದ 16 ವರ್ಷದ ಬಾಲಕ

ವರ್ಯಸ್ತು 10 ಇರುವಾಗ 10 ನೇ ತರಗತಿ ಪಾಸ್ ಆಗಿದ್ದ ಕಾಶಿಭಟ್ ಸಂಹಿತಾ ಈಗ ತೆಲಂಗಾಣದ ಅತಿ ಕೀರಿಯ ಮಹಿಳಾ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಎಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರಾಗಿದ್ದಾಳೆ. 3ನೇ ವರ್ಯಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಪಟ್ಟಪಟ್ಟ ಹೇಳಿತ್ತಿದ್ದ ಆಕೆ 10ನೇ ವರ್ಯಸ್ತಿನಲ್ಲಿ 10ನೇ ಕ್ರಾಸ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬರೆದು 8.8 ಜಿಎಿವಿ ಗ್ರಾಫಿಡ್‌ಫ್ಲೂ. ಪಿಯುಸಿ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಶೇ 89 ರಷ್ಟು ಅಂತ ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ 16ನೇ ವರ್ಯಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಪದವಿ ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅಸ್ತುವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿ ಚಿಕ್ಕ ವರ್ಯಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಸಾಧನ್ಯ.

ಮನವಿ

ಶಿಕ್ಷಕರ ವೀರೇಷ ವೇತನ ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ಮನವಿ

ಪತ್ರದ ಸಂಖ್ಯೆ: 125/2018-19

ದಿನಾಂಕ: 05/07/2018

ಗೆ,

ಮಾನ್ಯ ಮಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು,

ಕನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ವಿಧಾನ ಸೌಧ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಮೂಲಕ, ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು /ತಾಲ್ಲೂಕು ದಂಡಾಧಿಕಾರಿಗಳು,

ಮಾನ್ಯರೆ,

ವಿಷಯ : 2008 ರ ನಂತರ ನೇಮಕ/ಬಡ್‌ಹೊಂದಿದ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ವೀರೇಷ ವೇತನ ವಿಸ್ತರಿಸಲು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರ ವರ್ಗಾವಳಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ.

ಈ ಮೇಲ್ಮುದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಘ (ರಿ) ಬೆಂಗಳೂರು ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಫಟಕಗಳು ದಿನಾಂಕ : 05-07-2018 ರಂದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹಿಸಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಿ ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

* 2008 ರ ನಂತರ ನೇಮಕ/ಬಡ್‌ಹೊಂದಿದ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ವೀರೇಷ ವೇತನ ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಕುರಿತು:-

ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಘವು ಕಳೆದ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ 2008 ರ ನಂತರ ನೇಮಕ/ಬಡ್‌ಹೊಂದಿದ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ವೀರೇಷ ವೇತನ ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೋರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅರನೇ ವೇತನಾಯೋಗದ ವರದಿ ಜಾರಿಯಾಗಿರುವದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಒಂದು ವೇತನ ಬಡ್‌ಹೊಂದಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರ ಸೇವಾ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಬಹುದೊಡ್ಡ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರ ಮದ್ದದಲ್ಲಿ ಅಸಮಾನತೆ ಮುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಗಮನ ಹರಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ವೀರೇಷ ವೇತನವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಘವು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತದೆ.

* ಶಿಕ್ಷಕರ ವರ್ಗಾವಳಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು :-

ಕಳೆದ 3 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರ ವರ್ಗಾವಳಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ನಿಂತು ಹೊಗಿದೆ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಏಡಿತ ಪತಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಮತ್ತು ಪಾಲಕರೆ ಮೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ತೋಂದರೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಅರ್ಜಿಹಾಕಿ ಕಾರ್ಯತ್ವದಾರೆ ಅದ್ದರಿಂದ ವರ್ಗಾವಳಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಿಯಮಾನುಸಾರ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಘವು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತದೆ.

ವಂದನೆಗಳೊಂದಿಗೆ

ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಿ, ಜಿದಾಸಂದ ಪಾಟೀಲ್, ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

12ನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಗ್ರಾಂಡ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಆದ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಆರ್. ಪ್ರಚಾಳನಂದ್

ಸಾಧನೆಗೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಿತಿಯಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಹಲವಾರು ಸಾಧಕರು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಾಲಿಗೆ ಹೊಸ ಸೇವೆಗೆ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಮಾಸ್ಟರ್ ಬಿಂದು ಪಡೆಯಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಚೆ ಸ್. ಕೀ.ಡಾಪಟ್ಟಿವಾದ ಈ ತಿಳಿಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಗ್ರೆಡ್‌ನಿಂದ 8 ಮತ್ತು 4ನೇ ರೊಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಮರೋನಿ ಲುಕಾ ಅವರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಗ್ರಾಂಡ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಬಿಂದು ದಾಖಲಾ ತನ್ನದಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಮೂಲಕ ದೇಶದ ಅತಿ ಕಿರಿಯ ಮತ್ತೆ ಜಗತ್ತಿನ ವರದನೇ ಅತಿ ಕಿರಿಯ ಗ್ರಾಂಡ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. 2016 ರಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ತನ್ನ 10 ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ತಿಳಿಲೆಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಆಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಾಡ್ಡಾನೆ. ವಿಶ್ವನಾಥನ್ ಆನಂದ್ ಅವರನ್ನು ರೋಲ್ ಮಾಡಲ್ ಆಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ತನ ಮುಂದಿನ ಟಾಗೆಟ್‌ ವಿಶ್ವಜಾಂಪಿಯನ್ ಆಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಾಡ್ಡಾನೆ.

●

ಭಾರತದ ಮೊದಲ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರೈಟರ್ ಪ್ರೇಲೀಟ್ ಮೇಫಾನಾ ಶಾನುಭೋಗ್

ಚಿಕ್ಕಪಂಗಳೂರಿನ ವ್ಯಾಪಕ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಭಾರತ ತೀರ್ಣು ವಾಯಿಸೆವೆಯ ಯುದ್ಧ ವಿಮಾನಾಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸಲಿರುವ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಮೊದಲ ಮಹಿಳೆಯಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಾಡ್ಡಾರೆ. ವಾಯಿಸೆವೆಯ ಪ್ರೈಟರ್ ಅಭಿನೈ ರ್ಯಾಂಕ್ ಪಡೆದಿರುವ ಇವರು, ಬೀದರಾನ ವಾಯಿಸೆನಾ ಅಕಾಡೆಮಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಂಡ್ ಯುದ್ಧ ವಿಮಾನ 'ಹಾಕ್' ನಲ್ಲಿ ಹಾರಾಟ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತ ತೀರ್ಣು ವಾಯಿಸೆನೆ ಅರನೇ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರೈಟರ್ ಪ್ರೇಲೀಟ್ ಆಗಿರುವ 23 ವರ್ಷದ ಮೇಫಾನಾ, ಈಗಾಗಲೇ ಅಂದುಪಡೆತದ ದಂಡಿಗೂ ಏರೋಟ್ರೋಟ್ ಅಕಾಡೆಮಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೂಪರೆ ವರ್ಷ 'ಪ್ರೈಟರ್ ಪ್ರೇಲೀಟ್' ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಚೂರಪು

ಗುರುಕುಲಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತೃಸ್ವರೂಪೀ ಶುಷ್ಟಿಕೆಯರು

ಆಷಾದಮಾಸದ ಹುಣಿಮೆ ಗುರುಪರಂಪರೆಯನ್ನು ವಂದಿಸುವ, ಗೌರವಿಸುವ ಪವಿತ್ರದಿನ. ಅದೇ ವ್ಯಾಸಮಾರ್ಗಿಂದೆ. ‘ವ್ಯಾಸೋಽಖ್ಯಷ್ಟರಿ ಜಗತ್ ಸರ್ವಂ ಲೋಕಗುರುವೆನಿಸಿರುವ, ಲೋಕವಂದ್ಯರಾದ ವ್ಯಾಸಮಹಿಷಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ಮಾತಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ವಿವರಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದು ಮತ್ತಾಪುದೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ ಇದರ ಅಥ್ಥ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹುಟ್ಟಿದೆ ದಿನವನ್ನು ಲೋಕಗುರುವಿನ ಗೌರವಾರ್ಥ ಗುರುಪೂರ್ವಿಯಿಂದೂ. ವ್ಯಾಸಮಾರ್ಗಿಂದೆಯೆಂದೂ ಕರೆದು ಇಡೀ ಗುರು ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ವಂದಿಸುವ ಆಚರಣೆ ನಡೆದು ಬಂದಿದೆ.

ಈ ‘ಗುರು’ ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಹಾಗೂ ‘ಗುರು-ಶಿಕ್ಷ’ ಪರಂಪರೆಯ ಮಹತ್ವ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಪೂರ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದುದು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿರೆ. ವೇದಕಾಲೀನ ಶಿಕ್ಷಣಾದಲ್ಲಂತೂ ಗುರುಕುಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿವರಗಳು ಸೋದಾಹರಣ ಸಹಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

**ಗುರುಭೂತಿ ಗುರುವಿಷಾಫ್ಳಃ ಗುರುದೇವೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ
ಗುರುಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಭೂತಿ ತಸ್ಮೈ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ ನಮಃ॥**

ಮೇಲಿನ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರಿಮಾರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಗುರುವನನ್ನು ಸಮೀಕರಿಸಿದ್ದರೂ ಈ ‘ಗುರು’ ಸಾಫ್ತನವನ್ನು ಹೊದಲಿಗೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವರೆಲ್ಲ ‘ತಾಯಿ’. ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನೇ ಒತ್ತೆಯಿಟ್ಟು ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮಿಸಿದ್ದು ನೀಡುವ ‘ತಾಯಿ’, ಎಂಬ ಅದ್ವಿತೀ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಹೊದಲಿಗೇ ಸ್ವಿಂತಿಸುವುದು. ‘ಮಾತೃದೇವೋಭವ’ ಎಂದು. ಈಕೆ ಮಗುವಿಗೆ ಸರ್ವಸ್ವತ್ವಂ ಆಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ತಾಯಿಯಾಗಿ, ಗುರುವಾಗಿ, ಗೇಳಿಯಾಗಿ, ಹಿತ್ಯೇಷಿಯಾಗಿ ಮಗುವಿನ ಮನಸ್ಸನ್ನಿರುತ್ತಿರು ಸುಂದಿಸುತ್ತೆ ಎಂದಿಗೂ ಒಳಿತನ್ನೇ ಬಯಸುವ ಪ್ರೇರಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮಗು ತನ್ನ ವೈಕೀಕ್ರಿಯನ್ನು ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿ ವಿಕಾಸಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಭದ್ರ ಬುನಾದಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಡುವುದು ತಾಯಿಯೇ. ಹಾಗಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ, ಕಲಿಕೆ ಎಂಬ ಶ್ರೀಯೆಯು ಮಗುವಿಗೆ ಆರಂಭವಾಗುವುದು ಈ ತಾಯಿಯಿಂದಲೇ ಅಂತಲೇ ಆಕೆರೆಯೇ ‘ಹೊದಲ ಗುರು’. ಆಕೆ ಮಗುವಿಗೆ ಶೈಶವವಾಸಿಯಿಂದಲೇ ಉತ್ತಮ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ತಂಬುತ್ತ ಪ್ರತಿ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಗುರುವಾಗಿ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರವಹಿಸುತ್ತೇ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಏಕೆಂದರೆ ‘ಶಿಕ್ಷಣ’ ಎನ್ನುವುದು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನೂಲಕ ಸಮಾಜದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಯಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅರಿವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುವ ಈ ಶ್ರೀಯ (ಜ್ಞಾನ ಪ್ರದಾನ) ಪರಿವಾರದ ಇತರ ಸದಸ್ಯರ ಆತ್ಮೀಯ ಸಹಕಾರದೆ, ಅನುಂಧರೆಯಿಂದಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ಹಂತದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ.

ವೇದಕಾಲೀನ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಶಿಕ್ಷಣದ ಒಂದು ಅಪ್ಪುಕಷ್ಟವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಗುರುಕುಲವೆಂಬ ಎರಡನೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಕಲಿಕೆಯು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಶ್ರೀತಿ, ವಾತ್ಸಲ್ಯದ

■ ನಂ. ನಾಗಲಕ್ಷ್ಮಿ

ನಿವೃತ್ತ ಕನ್ನಡ ಉಪನಾಸಕರು, ಸರ್ಕಾರಿ ಪ.ಮೂ. ಕಾಲೀಜಾರು

ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಗುರು ಮತ್ತು ಗುರುಪತ್ತಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮಹತ್ವದ್ವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ತಾಯಿ, ತಂದೆಯ ಸಾಫ್ತನವನ್ನು ತುಂಬಿತ್ತಿದ್ದರು ಅವರಿಬ್ಬರೇ ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ತಾಯಿಯ ಸಾಫ್ತನವನ್ನು ತುಂಬುವುದರೊಂದಿಗೆ ವಿದ್ಯಾದಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಿಳೆಯರೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಪ್ತೇಜು ಮಂದಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಮಂತ್ರದ್ರವಷ್ಟಾರರೂ ಆಗಿದ್ದರೆಂದು ಮಹಿಳೆದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಮಹಿಷಾರ್ಯಾಜ್ಞಾವಳ್ಳುರ್ವಾ ಇಬ್ಬ ಪತ್ತಿಯರಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯೇಯಿ ಎಂಬಾಕೆ ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿನಿಯಾಗಿದ್ದ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಕೆಲವು ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರ್ಥಿದೂ, ಅಗಸ್ತ್ಯಮಹಿಷಿಯ ಪತ್ತಿ ಲೋಪಾಮಾದ್ರಾ ಎಂಬಾಕೆ ಮಂತ್ರದ್ರವಷ್ಟಾರಳಾಗಿದ್ದೆಂದೂ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ಗುರುವಾಗಿಯೂ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದವರೇ ಆಗಿದ್ದರು. ಗಾರ್ಜ ಎಂಬ ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿನ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಹಲವಾರು ಬೌದ್ಧಿಕ ಜಚ್ಚಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲೋಂಡು ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭೇಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದವಳಾಗಿದ್ದಳು. ರಾಜಾಜ್ಞಿ ಜನಕ ಮಹಾರಾಜನು ಏಷಾದಿಸಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಿಂಜಧ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಹಿಷಿ ಯಾಜ್ಞಾವಳ್ಳೀರೊಂದಿಗೆ ತತ್ತ್ವಾಸ್ತದ ಬಗೆಗೆ ಜಚ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ತನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನದಿಂದ ಎಲ್ಲರ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಆಕೆ ಪಾತ್ರಾಳಾದಳೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ ಸುಲಭ, ಪ್ರತಿತೇಯ, ವಾಡಾವ ಎಂಬ ಮಹಿಳೆಯರು ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಪಾಂಡಿತ್ಯದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹಲವು ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದವರಾಗಿದ್ದರು. ಗುರುಕುಲಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇವರೆಲ್ಲರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಹಲವಾರು ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂದೂ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಇವರೆಲ್ಲ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದರೆ ಒಂದು ಹತ್ತಾರು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತೊಂದು,

ಮುಷ್ಟಿ ಶ್ರೀ ➤

➤ ಮಟ 8 ರಿಂದ.....

ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಉತ್ತಮ ಜಾರಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಲು ನೇರವಾಗುವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗಳು ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಸ್ಟಿಂಗ್‌ಕ್ಲಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಗುರುವಿನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಮಗ್ರಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಳಜಿ ಹಿಂಣಿತ್ತಿದ್ದರು. ಸಹ್ಯ ಖುಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಂದ ಹಿರಿಯರಾದ ವಿಷಯ ಮಹಿಳೆಗಳ ಪತ್ತಿ ಅರುಂಧತಿಯ ಪಾತಿತತ್ವ, ಜ್ಞಾನ, ಗುಣ, ಸೌತೀಲ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ, ಭಾಗವತಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಹ್ಯ ಖುಷಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪರಿವರ್ತನಾದ ಗೌರವದ ಸ್ಥಾನವನ್ನೇ ಈಕೆಗೂ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಏದು, ಮುರಾಂಗಳಲ್ಲಿ ಈಕೆಯನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯ ಮೂರ್ಕೆಗಳಾವಿಂದೇ ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಗೃಹಸಾಶ್ವತ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿನ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನದ ಯಶಸ್ವಿಗೆ ಈಕೆಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದು, ಮೂಜಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂಬ ಭಾವನೆ ಹಿಂದೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅರುಂಧತಿಯ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಹ್ಯ ಖುಷಿಗಳಿಗೂ ವ್ಯಾರಾಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಬೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರ್ಂದೂ ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅತ್ಯಿ ಮಹಿಳೆಗಳ ಪತ್ತಿಯಾದ ಮಹಾಸತಿ ಅನುಸಾರಿ ತನ್ನ ಪಾತಿತತ್ವದ ಹಿರಿಯೆಂದ ಶ್ರೀಮಾತೀಗಳನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿ, ಅವರು ಒಬ್ಬಿದೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಜರಿಯಿಸಿ ಅವರನ್ನೇ ತನ್ನ ಪಾತಿತತ್ವ ಬಲದಿಂದ ಶೀಶಗಳನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಮಾತ್ರಪ್ರೇಮವನ್ನು ಧಾರೆಯೆರೆದ ಕಢ ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧ. ಅಂತಹ ಮೂಜ್ಞ ಸ್ತ್ರೀ ತನ್ನಾಶ್ವರಮಾದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹಿರಿಯೆಂದಿಗೆ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ತೆರಳುವಾಗ ಬಂದ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಮುತ್ತಿಯೆಂದು ಮಾತ್ರಾತ್ಮಲ್ಯಾದಿಂದ ಉಪಚರಿಸಿದ್ದು, ಆಕೆಗೆ ‘ನಾರಿಧರ್ಮ’ವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದ್ದು ಕೂಡ ರಾಮಾಣಿಯಾದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾಗಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಖುಷಿಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಖುಷಿಮುನಿಗಳ ಪತ್ತಿಯಾದ ತಮಾಶ್ಮೇಶ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅಶಿಧಿಗಳು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದ ವಾತಲ್ಪ್ರದ ಅಶಿಧ್ಯವನ್ನು, ಉಪಚಾರವನ್ನು ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅನುಕರಣೀಯವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಬಗೆ ಸಾಫ್ತ್ವಾದ ಅರಿವನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅಶಿಧ್ಯ ಧರ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಆದರ್ಥ ಪತ್ತಿಕ್ಕೆ, ಸಚ್ಚಾರಿತ್ರೆಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಕಾರ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕಳಿಕೆಗೆ ಮೂರಕ ಅಂತಗಳನ್ನು ತನ್ನೂಲಕ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ.

ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಡೆಸುಡಿಯು ಗುರು ಮತ್ತು ಗುರುಪತ್ತಿಯು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಉಪದೇಶದ ಫಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ, ಸೌಹಾದರ್ದ, ಸ್ವಾವಲಂಬಿತನಂದ, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ, ಮೌಲಿಕ ಜೀವನದ ಮಹತ್ವದ, ಸ್ನೇಹಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ವಿಚಾರಗಳು ಬಹುಕಿನ ಸಾರ್ಥಕತೆಗೆ ಅಗತ್ಯವೆಂಬ ಪಾಠ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಜೋತ್ತೇ ಗುರು-ಶಿಷ್ಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯ ಅನುಭಂಧವೂ ಕೂಡ ದೀರ್ಘಕಾಲೀನವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದು ಅದರ ಪಾರ್ವತ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಗುರುಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಶಿಷ್ಯರು ಗೌರವಿಸುವ, ಮೂಜಸುವ ಸತ್ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಕೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂತಗಳು ಪ್ರೇರಣೆ. ‘ಗುರುವಿನ ಗುಲಾಮನಾಗುವತನಕ ದೊರಕದಣಿ ಮುಕುತಿ’ ಎಂದು ದಾಸರು ಹಾಡಿರುವುದು ಗುರುವಿನ ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಅರಿತದ್ದರಿಂದಲೇ ತಾನೇ?

ಗುರುಭೋಗ್ಯನಾಮ:

ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಕಢೆ

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಂದೇ ಹೃದಯ ಪರಿಶುದ್ಧಿಗೆ ರಹದಾರಿ

ಹಿಮಾಲಯದ ತಪ್ಪಲಿನ ಒಂದು ಹೆಳ್ಳಿ. ಹೆಳ್ಳಿಯೂ ಮನೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಜ್ಞ. ಆತ ಪ್ರತಿದಿನ ಭಗವದ್ವಿತೀ ಯನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದ. ಹೂವುಗಳನ್ನು ಕೊರುಯ್ದು ದೇವರ ಮೂಜಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆತನ ಮೊಮ್ಮೆಗನೂ ಅಜ್ಞನನ್ನೇ ಅನುಕರಿಸುವನು. ಹೂಕೊಯ್ದು ಪೂಜಾ ವಾದುವನು. ಭಗವದ್ವಿತೀ ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡಿಸಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವನು, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವನು.

ಕಾಲವು ಸಂದಿತು. ಮೊಮ್ಮೆಗ ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡವನಾದನು. ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಹುಟ್ಟಿತು. ಪ್ರತಿದಿನ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದು, ಭಗವದ್ವಿತೀ ಓದುವದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂದು ಅಜ್ಞನಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನಿಟ್ಟು.

ಅಜ್ಞ ಮಾರುತ್ತರೆವೀಯಲ್ಲಿ, ಅಜ್ಞನೆಂದ ‘ನೋಡು ಮಗೂ ಅಭಿದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಲು ತುಂಬಿಸಿದ ಬುಟ್ಟಿಯೊಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹೊಂದು ಹೋಗಿ ಕೆಳಗಿನ ನದಿಯಿಂದ ನೀರು ತಾ’ ಎಂದ. ಮೊಮ್ಮೆಗ ಇದ್ದಲ್ಲಿನ ಧೂಳಿನಿಂದ ಕಪ್ಪಗಾಗಿದ್ದ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನದಿಯೆಚೆಗೆ ನಡೆದ. ನೀರನ್ನು ತುಂಬಿ ಮನೆಯೆಡೆಗೆ ಬಂದ. ಆದರೆ ಬುಟ್ಟಿಯ ತೂತುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಹರಿದು ಹೋಗಿ ಮನೆಮುಟ್ಟುವಾಗ ಖಾಲಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಪ್ರಯುತ್ತಿಸಿದ ಆದರೆ ನೀರು ಖಾಲಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತೇ ವಿನಾ ನೀರು ತರಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕೊನೆಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮೊಮ್ಮೆಗ ಅಜ್ಞನಲ್ಲಿ ಈ ಬುಟ್ಟಿ ತೂತಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ನೀರು ತಂದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದ. ಆಗ ಅಜ್ಞ ಹೀಗೆಂದರು ‘ಮಗೂ, ಮೊದಲೆಮೈ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡು, ಹೇಗಿತ್ತೆ ಬುಟ್ಟಿ? ಇದ್ದಲ್ಲಿನಿಂದ ಕರ್ಗಿತ್ತು. ಈಗ ಸತತ ನೀರು ಹರಿದು ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿನ ಕೆಳಿಗಳು ಹೋಗಿ ಶುದ್ಧಿಸಿದೆ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮೇಲೊಳ್ಳುತ್ತಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಕಂಡುಬರಿದ್ದರೂ ನಿರಂತರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಂಬ ನೀರು ಕೆಟ್ಟಬಿಂತನೆ, ಪಾಪಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧಿಸುತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ನಿರಂತರ ಕ್ರಿಯೆ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಂದೇ ಹೃದಯ ಪರಿಶುದ್ಧಿಗೆ ರಹದಾರಿ.

ವನಂಹೋತ್ಸವ

■ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಿ.
ಸವಣಿಕ್ಕರು, ಕನಕಪುರ

ಹಾಸಿರು ಪ್ರಕೃತಿ ನಮಗೆ ನೀಡಿರುವ ಹರುಷದ ಉಸಿರು. ನಾವು ನೇಲಿಸಿರುವುದು, ಬದುಕಿರುವುದು, ನಗುವುದು-ನಲಿಯುವುದು ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಹಸಿರಿನ ನಡುವೆಯೇ. ನಾವು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸಕೆಲ ಜೀವಕೋಟಿಗಳೂ ಉಳಿದಿರುವುದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಆಸರೆಯಲ್ಲಿಯೇ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಈ ಹಾಸಿರು ತುಂಬಿರುವ ಗಿಡ- ಮರಗಳ ಹಸಿರಿನ ಹರುವನ್ನೂ ವರುಷ ಮಾತ್ರಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಜೀವಕೋಟಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಹಾಗಾಗಿ ಭಾರತ ಸಸ್ಯ ಶ್ಯಾಮಲ ಭಾಮಿ, ‘ವಂದೇ ಮಾತರಂ’ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಕಿಮ ಚಂದ್ರರು “ಸಸ್ಯ ಶ್ಯಾಮಲಾಂ ಮಾತರಂ” ಎಂದೇ ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಆಚರಣೆಯು ಕೇವಲ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ, ವ್ಯಕ್ತಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ಮಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಿಮಿತಗೊಂಡಂತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಜನಸಮುದಾಯ, ಶಿಕ್ಷಕ ಸಮುದಾಯ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ದಿನಾಚರಣೆಯ ದಿನ ಮಾತ್ರ ಆಚರಣೆ ಪ್ರತಿ ದಿನವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವುದು, ಬೆಳೆಸುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತವ್ಯ.

ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡುವ ಪದ್ಧತಿ, ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಬಂದು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಕ ಪದ್ಧತಿ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಪರಿಸರಪ್ರಜ್ಞಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಿ ಈ ಮುಖಾಂತರ ಪರಿಸರದ ಉಳಿವಿಗೆ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪರಿಸರದ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಪರಿಸರದ ಉಳಿವಿನಿಂದಾಗುವ ಅನುಕೂಲಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವನ್ನು ಮೂಡಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಾಚಳುವಟಿಕೆಗಳು ಹೇಗೆ ಪರಿಸರದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಭಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕು.

1. ಉತ್ತಮವಾದ ಗಾಳಿ (ಆಘಾಜನಕ) ಪಡೆಯಲು.
2. ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಬನ್ ಡ್ಯೂ ಆಸ್ಕೇಡ್ ಪ್ರಮಾಣ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು.
3. ಮನುಷ್ಯನ ಸೌಂದರ್ಯೋವಾಸಕ ಮೌಲ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು.
4. ಮಾನವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇತರೇ ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಕುಲಗಳ ಆವಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು.

ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಘದ ಹಿರಿಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಾದ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ರಾಜ್ ರವರ ಮೊಮ್ಮೆಗಾದ ಕುಮಾರ ಅಡಿಕ್ ಜ.ಹೆಚ್. S/O ಶ್ರೀ ಗಿರಿಶ್ ಬಿ.ಎಲ್ ಎಂಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ದೀಪೀಯ ಪಿಯುಸಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ 99% ಅತ್ಯಧಿಕ ಅಂತರಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಗಳಿತ ಮತ್ತು ಬೇವಾಸ್ತದಲ್ಲಿ 100ಕ್ಕೆ 100 ಅಂತರಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದಿತ್ಯ ಜ.ಹೆಚ್.ಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ಇವನು ಇನ್ನೊಂದೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಯೋಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲೆಂದು ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಘವು ಅಶಿಕ್ಷಿತರು.

ಅಭಿನಂದನೆ

ಗುರುಭಕ್ತಿ ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯಿದು. - ಶ್ರೀಮಾತೆ ಶಾರದಾದೇವಿ